

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

[Redacted]

Αριθμός απόφασης

3476 /2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Πανωραία Γιαννοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Απριλίου 2023, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αιτούσας: [Redacted] κατοίκου [Redacted]
[Redacted] με [Redacted] η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Σοφίας Παυλίδου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 37803).

Της καθ' ης η αίτηση: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία [Redacted]
[Redacted] με
διακριτικό τίτλο [Redacted], που εδρεύει στην Αθήνα [Redacted]
[Redacted] με αρ. [Redacted] και [Redacted] όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία ενεργεί ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος και ως
διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία [Redacted]
[Redacted] όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέστη
ειδικός διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [Redacted]

που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 27.01.2023 αίτησή της, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου με γενικό αριθμό κατάθεσης και ειδικό αριθμό κατάθεσης προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Για τη χορήγηση της αναστολής εκτέλεσης της διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 632 § 3 ΚΠολΔ, απαιτείται η σωρευτική συνδρομή των εξής προϋποθέσεων [βλ. ΠΠρΓρεβ 2/2017 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΑθ 7624/2007 ΕΛΛΔνη 2008. 936, Νικ. Κατηφόρης, Δικαστική Αναστολή της εκτέλεσης, εκδ. 1994, σελ. 176, Χαρ. Απαλαγάκη (Σ. Ανδρίτσος/Κ. Βαρσάνης), Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, Ερμηνεία κατ' άρθρο, άρθρο 632, αριθ. 31, πρβλ. και Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (Ποδηματά), ΚΠολΔ ΙΙ, εκδ. 2000, αριθ. 31, Ι. Χαμηλοθώρης, Ασφαλιστικά Μέτρα, 2η έκδοση, 2016, σελ. 531, Στ. Πανταζόπουλος, «Η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής» γ' έκδοση, 2016, σελ. 382-384, Μ. Μαργαρίτης - Α. Μαργαρίτη «Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας», 2η έκδοση, 2018 υπό άρθρο 632, αριθ. 38, σελ. 96]: α) η νομότυπη και εμπρόθεσμη άσκηση ανακοπής του άρθρου 632 § 1 ΚΠολΔ (ΑΠ 448/2006 ΕΛΛΔνη 2006. 778), β) η πιθανολόγηση της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας ενός τουλάχιστον λόγου της ανακοπής (ΜΠρΑθ 4207/2011 ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΠατρ 1299/2014 ΝΟΜΟΣ, ΜΠΣερρών 224/2014 ΝΟΜΟΣ) και γ) η πιθανολόγηση ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης με βάση την ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα (ΜΠρΑθ 7217/2011 ΝοΒ 2011. 1864, ΜΠρΑθ 7078/2010 ΕΕμπΔ 2010. 925, ΜΠρΠειρ 3516/2012 ΤΝΠ, ΜΠρΘεσ 28805/2012 ΤΝΠ, ΜΠρΘεσ 1172/2010 Αρμ. 2010. 868).

2. Με την υπό κρίση αίτηση, η αιτούσα ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της εκδοθείσας σε βάρος της, αιτήσεως της καθ' ης, υπ' αριθ. 8780/2022 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της από 27.01.2023 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 10908/759/2023 ανακοπής, που έχει ασκήσει νομότυπα και εμπρόθεσμα ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 632 επ. ΚΠολΔ, διότι αφενός πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ως άνω ανακοπής της και αφετέρου η εκτέλεση της ως άνω διαταγής πληρωμής θα της προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η

υπό κρίση αίτηση εισάγεται αρμοδίως και παραδεκτώς στο Δικαστήριο αυτό (βλ. άρθρο 683 § 1 και 22 του ΚΠολΔ), εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. 686 επ. του ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 632 § 3 του ΚΠολΔ, πλην των αιτημάτων: α) περί αναστολής της εκτέλεσης μέχρι έκδοσης τελεσίδικης απόφασης επί της ανακοπής της, καθώς, σύμφωνα με το άρθρο 632 § 3 ΚΠολΔ, η αναστολή δύναται να χορηγηθεί μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας ανακοπής και β) περί καταδίκης της καθ' ης στη δικαστική δαπάνη της αιτούσας, δεδομένου ότι αυτή επιβάλλεται πάντα σε βάρος του αιτούντος την αναστολή εκτέλεσης, ανεξαρτήτως της ευδοκίμησης ή απόρριψης της αίτησης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 84 § 2 του Κώδικα Δικηγόρων, όπως το τελευταίο εδάφιο της § 2 προστέθηκε με το άρθρο 14 § 3 του Ν. 4236/2014 (ΦΕΚ Α' 33/11.02.2014). Κατά της ως άνω διαταγής πληρωμής, που επιδόθηκε στην αιτούσα στις 09.01.2023 (βλ. την υπ' αριθμ. 1733ΣΤ'/09.01.2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Ανατ. Κρήτης με έδρα στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου, Γεωργίου Γιουκάκη), η τελευταία έχει ασκήσει νόμιμα και εμπρόθεσμα ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου την από 27.01.2023 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 10908/759/2023 ανακοπή κατ' άρθρο 632 § 1 του ΚΠολΔ που επιδόθηκε στην καθ' ης στις 30.01.2023 και προσδιορίστηκε προς συζήτηση στη δικάσιμο της 15.10.2025. Πρέπει, επομένως, η ένδικη αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

3. Η διάταξη του άρθρου 625 ΚΠολΔ κατανέμει την προς έκδοση διαταγής πληρωμής καθ' ύλην αρμοδιότητα μεταξύ ειρηνοδίκη και δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου, όμως, δεν διαλαμβάνει σχετικώς περί της κατά τόπον αρμοδιότητας. Συνεπώς, η κατά τόπον αρμοδιότητα ρυθμίζεται κατά τις γενικές διατάξεις και χωρεί και συμφωνία περί παρεκτάσεως αρμοδιότητας [Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας, ΚΠολΔ ΙΙ (2000) 625, αριθ. 2 επ.]. Η έλλειψη τοπικής αρμοδιότητας του δικαστή που εκδίδει τη διαταγή πληρωμής δύναται να επιφέρει, μετά από ανακοπή, την ακύρωση της παρά τούτο εκδοθείσας διαταγής πληρωμής (ΑΠ 497/1993, ΕΕΝ 1994/330). Περαιτέρω, στο άρθρο 22 ΚΠολΔ ορίζεται ότι αρμόδιο κατά τόπο δικαστήριο είναι εκείνο στην περιφέρεια του οποίου έχει ο εναγόμενος την κατοικία του. Κατά τη διάταξη του άρθρου 25 § 2 ΚΠολΔ τα μη φυσικά πρόσωπα που έχουν ικανότητα να είναι διάδικοι υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου έχουν την έδρα τους. Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 33 ΚΠολΔ διαφορές που αφορούν την ύπαρξη ή το κύρος δικαιοπραξίας εν ζωή και όλα τα δικαιώματα που πηγάζουν από αυτήν μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος όπου καταρτίστηκε η δικαιοπραξία, ή όπου πρέπει να εκπληρωθεί η παροχή. Παράλληλα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 42 και 43 ΚΠολΔ προκύπτει ότι με γραπτή συμφωνία των διαδίκων (σύμβαση παρέκτασης αρμοδιότητας), προκειμένου για μελλοντικές

2

5

διαφορές, πρωτοβάθμιο τακτικό δικαστήριο γίνεται κατά τόπον αρμόδιο για διαφορές που θα προέλθουν από ορισμένη έννομη σχέση, εκτός αν πρόκειται για διαφορές που δεν έχουν περιουσιακό χαρακτήρα. Με τη σύμβαση παρέκτασης οι συμβαλλόμενοι είτε δημιουργούν μία ακόμη συντρέχουσα με τις λοιπές δωσιδικία είτε καταργούν κάθε άλλη νόμιμη δωσιδικία και εισάγουν μία νέα συμβατική, καθορίζοντας το αποκλειστικό κατά τόπο αρμόδιο για την επίλυση της διαφοράς δικαστήριο. Πρόκειται αναμφισβήτητα για δικονομική σύμβαση, η οποία εντάσσεται συνήθως στο κείμενο σύμβασης ουσιαστικού Δικαίου. Η περί παρεκτάσεως συμφωνία είναι δυνατό να διατυπώνεται στο αποδεικτικό της απαίτησης έγγραφο, χωρίς να αποκλείεται αυτή να αποδεικνύεται εξ ετέρου, συνυποβαλλόμενου στον δικαστή, εγγράφου, διότι η δικονομική αυτή σύμβαση δεν είναι περί των δικαιωμάτων που πηγάζουν εκ του τίτλου αλλά πρόσθετη. Η περί παρεκτάσεως της κατά τόπον αρμοδιότητας συμφωνία δεσμεύει οπωσδήποτε τους απευθείας συμβαλλομένους (ΕφΘεσ 1312/2017 ΕΛΔνη 2018. 465, ΕφΔωδ 154/2015 ΝΟΜΟΣ). Τέλος, από τις διατάξεις των άρθρων 626 § 3 και 630 ΚΠολΔ συνάγεται ότι μεταξύ των στοιχείων που πρέπει να περιέχονται στη διαταγή πληρωμής δεν περιλαμβάνονται και τα θεμελιωτικά της αρμοδιότητας του εκδίδοντος αυτήν δικαστού στοιχεία, η συνδρομή των οποίων ερευνάται προ της εκδόσεως και η έλλειψη των οποίων δύναται να επιφέρει μετά από άσκηση ανακοπής την ακύρωση της διαταγής πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η αναρμοδιότητα είχαν τεθεί υπόψη του εκδόντος την ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής δικαστού και τα παρείδε ή δεν του ετέθησαν πλην όμως εσπερείτο τοπικής αρμοδιότητας να επιληφθεί (πάγια νμλγ, ενδεικτικώς ΕφΑθ 3509/2021 ΝΟΜΟΣ). Κατά τη διάταξη του άρθρου 2 § 6 του Ν. 22511/1994 «περί προστασίας των καταναλωτών» όπως η διάταξη αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 2 του Ν. 3587/2007 (ΦΕΚ Α' 152/10.07.2007), οι όροι που έχουν διατυπωθεί εκ των προτέρων για απροσδιόριστο αριθμό μελλοντικών συμβάσεων (Γενικοί Όροι Συναλλαγών - ΓΟΣ) απαγορεύονται και είναι άκυροι, αν έχουν ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών εις βάρος του καταναλωτή. Κατά δε την § 7 του ίδιου παραπάνω άρθρου αναφέρονται ενδεικτικά οι Γ.Ο.Σ που θεωρούνται άνευ ετέρου από τον νόμο ως καταχρηστικοί, χωρίς να χρειάζεται ως προς αυτούς και η συνδρομή των προϋποθέσεων της γενικής ρήτρας της § 6 του άρθρου 2 του Ν. 2251/1994. Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, οι οποίες ως προς τον έλεγχο των Γ.Ο.Σ, αποτελούν εξειδίκευση του γενικού κανόνα του άρθρου 281 ΑΚ με τα αναφερόμενα σε αυτές κριτήρια για την κρίση της ακυρότητας και καταχρηστικότητας των όρων αυτών, λαμβάνεται υπόψη κατά κύριο λόγο το συμφέρον του καταναλωτή, με συνεκτίμηση, όμως, της φύσης των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σχετική σύμβαση, καθώς και του σκοπού της, πάντοτε δε στα πλαίσια επίτευξης σχετικής ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών. Ως μέτρο ελέγχου της

διατάραξης της ισορροπίας αυτής χρησιμεύει κάθε φορά το ενδοτικό δίκαιο που ισχύει για τη συγκεκριμένη σύμβαση. Τα συμφέροντα, η διατάραξη της ισορροπίας των οποίων εις βάρος του καταναλωτή μπορεί να χαρακτηρίσει έναν γενικό όρο άκυρο ως καταχρηστικό, πρέπει να είναι ουσιώδη, η διατάραξη δε αυτή μπορεί να είναι ιδιαίτερα σημαντική σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης (ΟΛΑΠ 6/2006 ΔΕΕ 2006. 665, ΑΠ 430/2005 ΔΕΕ 2005. 460). Προς τούτο λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των συμβαλλόμενων στη συγκεκριμένη σύμβαση μερών και εξετάζεται ποιο είναι το συμφέρον του προμηθευτή για διατήρηση του όρου που ελέγχεται και ποιο είναι εκείνο του καταναλωτή για κατάργηση του. Δηλαδή, ερευνάται ποιες συνέπειες θα έχει η διατήρηση ή κατάργηση του για κάθε πλευρά, πως θα μπορούσε κάθε μέρος να εμποδίζει την επέλευση του κινδύνου που θέλει να αποτρέψει ο συγκεκριμένος γενικός όρος και πως μπορεί κάθε μέρος να προστατευθεί από τις συνέπειες της επέλευσης του κινδύνου με δικές του ενέργειες. Οι Γ.Ο.Σ, τέλος, πρέπει, σύμφωνα με την αρχή της διαφάνειας, να παρουσιάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή (ΑΠ 430/2005 ΔΕΕ 2005. 460, ΕφΘεσ 459/2011 ΝΟΜΟΣ). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ρήτρα περιεχόμενη σε Γ.Ο.Σ. τράπεζας, η οποία έχει ως αντικείμενο την απονομή αρμοδιότητας για όλες τις διαφορές που θα προκύψουν από σύμβαση δανείου που συνάπτει τράπεζα με τον πελάτη της, στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της τράπεζας, επιβάλλει στον πελάτη-καταναλωτή την υποχρέωση να υπαχθεί στην αποκλειστική αρμοδιότητα δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να είναι απομακρυσμένο από τον τόπο της κατοικίας του. Τούτο μπορεί να καταστήσει δυσχερή την παράσταση του πελάτη ενώπιον του δικαστηρίου. Αντιθέτως, τέτοια ρήτρα επιτρέπει στον χρήστη των Γ.Ο.Σ. (τράπεζα) να συγκεντρώνει κατά τρόπο λιγότερο δαπανηρό το σύνολο των διαφορών που αφορούν τη δραστηριότητά του στα δικαστήρια, στην περιφέρεια των οποίων βρίσκεται η έδρα του. Συνεπώς, μία ρήτρα παρεκτάσεως της αρμοδιότητας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση τράπεζας και πελάτη της, χωρίς να αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, όπως απαιτείται κατά το άρθρο 42 ΚΠολΔ και η οποία απονέμει αποκλειστική αρμοδιότητα στα δικαστήρια, στην περιφέρεια των οποίων βρίσκεται η έδρα της τράπεζας, θεωρείται καταχρηστική και συνεπώς άκυρη κατά το άρθρο 2 § 6 του Ν. 2251/1994. Και τούτο διότι χωρίς να ανταποκρίνεται σε εύλογο συμφέρον του προμηθευτή, όπως, όταν είναι πραγματικά δυσχερής η οργάνωση νομικής υποστήριξης του προμηθευτή στον τόπο, τα δικαστήρια του οποίου είναι κατά τον ΚΠολΔ αρμόδια για την εκδίκαση της διαφοράς, δημιουργεί, παρά τις αρχές της καλής πίστης, σημαντική ανισορροπία εις βάρος του καταναλωτή μεταξύ των εκ της συμβάσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλόμενων, (βλ. ΚΠολΔ, Χ. ΑΠΑΛΛΑΓΑΚΗ, άρθρο 42 αριθ. 2 σελ. 154). Αντίθετο των ανωτέρω δεν προκύπτει από το ότι ο Ν. 2251/1994, σε αντίθεση με τον προγενέστερο Ν.

1961/1991, δεν περιέλαβε την περίπτωση παρέκτασης αρμοδιότητας στον ενδεικτικό κατάλογο καταχρηστικών ρητρών. Από τη μη αναφορά αυτή προκύπτει βούληση του νομοθέτη ότι δεν επιθυμεί στην περίπτωση αυτή απόλυτη καταχρηστικότητα του όρου. Όμως, ενδέχεται ο σχετικός όρος να είναι καταχρηστικός με τη συνδρομή των προϋποθέσεων της § 6 του άρθρου 2 Ν. 2251/1994 (ΑΠ 1219/2001 ΝΟΜΟΣ, Μεντής Οι γενικοί όροι συναλλαγών σε καταναλωτικές και εμπορικές συμβάσεις, σελ. 162). Εξάλλου, ο περιεχόμενος σε συμβάσεις που καταρτίζονται μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και καταναλωτών Γ.Ο.Σ., που προβλέπει αποκλειστική αρμοδιότητα Δικαστηρίων συγκεκριμένης πόλης για την επίλυση διαφορών που θα προκύψουν από τη σύμβαση μεταξύ πιστωτικού ιδρύματος και καταναλωτή, έχει κριθεί ως καταχρηστικός με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις (ΕφΑθ 3509/2021 ΝΟΜΟΣ, με παραπομπές σε ΑΠ 430/2005, ΑΠ 1219/2001 κλπ)[ΕφΑθ 3794/2022 ΝΟΜΟΣ].

4. Ειδικότερα, με την εν λόγω ανακοπή, η αιτούσα βάλλει κατά της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, μεταξύ άλλων, και για το λόγο ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής είναι άκυρη, διότι εκδόθηκε από αναρμόδιο κατά τόπο Δικαστή, καθόσον ο σχετικός Γ.Ο.Σ., που διαλαμβάνεται στο άρθρο 8.10 της σύμβασης δανείου που κατήρτισαν με την καθ' ης και ο οποίος προσδίδει συντρέχουσα τοπική αρμοδιότητα στα Δικαστήρια της Αθήνας για κάθε διαφορά που θα προκύψει μεταξύ τους, είναι άκυρος, λόγω αντίθεσής του στο άρθρο 2 § 6 του Ν. 2251/1994. Με το παραπάνω περιεχόμενο αυτός ο λόγος ανακοπής είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις άνω διατάξεις των άρθρων 22, 25, 33, 41-44, 625 ΚΠολΔ, άρθρο 2 § 6 του Ν. 2251/1994 «περί προστασίας του καταναλωτή» καθώς και τα λοιπά εκτιθέμενα στην παραπάνω νομική σκέψη. Επομένως πρέπει να ερευνηθεί ο άνω πρώτος λόγος ανακοπής ως προς την ουσιαστική βασιμότητά του.

5. Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα [REDACTED] και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. [REDACTED] σύμβασης στεγαστικού δανείου, η οποία συνήφθη στο Ηράκλειο Κρήτης μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] του [REDACTED] και της αιτούσας, χορηγήθηκε σ' αυτούς στεγαστικό δάνειο για ανέγερση/αποπεράτωση κατοικίας, ποσού 80.000 ευρώ, διάρκειας 300 μηνών, σύμφωνα με τους όρους και τις συμφωνίες που περιλαμβάνονται στην ως άνω σύμβαση. Σύμφωνα με το άρθρο 3 της ως άνω σύμβασης το δάνειο συνομολογείται έντοκο και θα εκτοκίζεται με κυμαινόμενο επιτόκιο που αποτελείται από το Διατραπεζικό Επιτόκιο EURIBOR, πλέον περιθωρίου ανερχόμενου σε 4,00% και της εισφοράς του Ν. 128/75 ανερχόμενης σε 0,12%. Επιπλέον σύμφωνα με τον όρο 4.1 της σύμβασης η εξόφληση του δανείου θα γίνει σε συνεχείς μηνιαίες τοκοχρεολυτικές δόσεις που θα αρχίσουν ένα μήνα από την ημερομηνία της

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 3476/2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(Ασφαλιστικά μέτρα)

εφάπαξ εκταμίευσης. Αν το δάνειο χορηγηθεί με τμηματικές εκταμιεύσεις, η εξόφλησή του θα γίνει σε 300 συνεχείς μηνιαίες τοκοχρεολυτικές δόσεις που θα αρχίσουν ένα (1) μήνα από την ημερομηνία της πρώτης εκταμίευσης. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 8.1 της ως άνω σύμβασης σε περίπτωση καθυστέρησης πληρωμής οποιασδήποτε δόσης ή μέρους αυτής ή και των τόκων ή των ασφαλιστρών, συμφωνείται ότι ο Οφειλέτης αυτοδίκαια θα χρεώνεται για τα καθυστερούμενα ποσά από την ημέρα της καθυστέρησης μέχρι την εξόφληση, με τόκο υπερημερίας που ανέρχεται σε 2,5 εκατοστιαίες μονάδες μεγαλύτερο του συμβατικού. Επιπλέον, σε περίπτωση καθυστέρησης εξόφλησης δύο (2) τοκοχρεωλυτικών δόσεων εν όλω ή εν μέρει, η Τράπεζα δικαιούται ή να επιδιώξει την είσπραξη της καθυστερούμενης ή των καθυστερούμενων δόσεων με τους οφειλόμενους τόκους (συμβατικούς και υπερημερίας) και έξοδα ή σε κάθε περίπτωση σύμβαση, οπότε γίνεται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και το μη ληξιπρόθεσμο μέρος του δανείου και να επιδιώξει την είσπραξη του συνόλου της οφειλής. Σε κάθε περίπτωση υπερημερίας, η Τράπεζα δικαιούται να ανατοκίζει και τους καθυστερούμενους τόκους, ακόμα και μετά την καταγγελία της σύμβασης κατά τις ελάχιστες χρονικές περιόδους που θα επιτρέπει ο νόμος, ο οποίος θα ισχύει κατά την επέλευση της υπερημερίας που σήμερα είναι το εξάμηνο. Στη συνέχεια η εταιρία [REDACTED] [REDACTED] κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] και δυνάμει της 01.03.2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων ανέθεσε κατ' άρθρο 10 § 14 του Ν. 3156/2003 την είσπραξη και διαχείριση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων στην καθ' ης. Οι πιστούχοι έλαβαν το ποσό του δανείου και στα πλαίσια της παραπάνω σύμβασης κινήθηκε ο υπ' αριθμ. 6366-137820-966 λογαριασμός εξυπηρέτησης από την εκταμίευση του δανείου, του οποίου η κίνηση προκύπτει αναλυτικά και αιτιολογημένα ως προς κάθε κονδύλιο των χρεοπιστώσεων μέχρι και την 29.09.2020, ημερομηνία κλεισίματος αυτού και μεταφοράς του σε λογαριασμό οριστικής καθυστέρησης. Το χρεωστικό υπόλοιπο του άνω λογαριασμού ανερχόταν κατά την ημερομηνία κλεισίματος αυτού στο ποσό των 76.267,41 ευρώ. Με την από 15.12.2021 εξώδικη όχληση, καταγγελία και πρόσκλησή της, η οποία επιδόθηκε στην αιτούσα και τον [REDACTED] στις 10.01.2022, η καθ' ης γνωστοποίησε σ' αυτούς την καταγγελία της ανωτέρω σύμβασης χορήγησης δανείου και τους κάλεσε να της καταβάλουν την οφειλή τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ως άνω σύμβαση πλέον νόμιμων τόκων και εξόδων, άμεσα από την επομένη της ανωτέρω καταγγελίας. Τέσσερις ημέρες αργότερα, στις 14.01.2022, ο [REDACTED] απεβίωσε λόγω ρήξης διαχωριστικού ανευρύσματος θωρακικής αορτής (βλ. το σχετικό απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης θανάτου). Περαιτέρω, με την από 05.04.2022 αίτηση της καθ' ης εταιρίας για έκδοση διαταγής πληρωμής σε βάρος του [REDACTED] και της αιτούσας για το ποσό των 48.147,50 ευρώ, το

οποίο αποτελεί μέρος της συνολικής απαίτησης σε βάρος τους ποσού 76.267,41 ευρώ από την ως άνω δανειακή σύμβαση λόγω ληξιπρόθεσμων οφειλών έως την 29.09.2020, εκδόθηκε σε βάρος της αιτούσας και του [REDACTED] η υπ' αριθμ. [REDACTED] διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία οι τελευταίοι διατάχθηκαν να καταβάλουν στην καθ' ης η αίτηση το ποσό των 48.147,50 ευρώ, πλέον νόμιμων τόκων από την επομένη της καταγγελίας της σύμβασης ήτοι από 30.09.2020 μέχρι την πλήρη εξόφληση, καθώς και το ποσό των 1.500 ευρώ ως δικαστική δαπάνη. Όπως προαναφέρθηκε, η υπ' αριθμ. [REDACTED] σύμβαση στεγαστικού δανείου, καταρτίστηκε στο Ηράκλειο Κρήτης μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED] ως δανείστριας, του [REDACTED] του [REDACTED] και της αιτούσας, ως πιστούχων – οφειλετών, υπαγόμενων στην έννοια του όρου «καταναλωτής» του άρθρου 1 § 4 του Ν. 2251/1994. Στο άρθρο 8.10 της εν λόγω σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου ορίζεται ότι αρμόδια κατά τόπο για την επίλυση κάθε διαφοράς από αυτήν είναι και τα δικαστήρια των Αθηνών. Με βάση τον όρο αυτό η καθ' ης υπέβαλε την αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής ενώπιον του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, -διότι, διαφορετικά, ο τελευταίος δε θα ήταν κατά τόπο αρμόδιος για την έκδοση της διαταγής πληρωμής- αποκλείοντας τον αρμόδιο κατά τις διατάξεις των άρθρων 22, 25, 33, 625 ΚΠολΔ φυσικό δικαστή της καθ' ης η διαταγή πληρωμής, δηλαδή του τόπου της κατοικίας της αιτούσας, αλλά και του τόπου κατάρτισης και εκπλήρωσης της δικαιοπραξίας, με αποτέλεσμα λόγω της χιλιομετρικής απόστασης να προκαλείται ιδιαίτερα σημαντική δυσχέρεια άσκησης των νόμιμων δικαιωμάτων της αιτούσας προς δικαστική προστασία έναντι της καθ' ης, καθώς και αδικαιολόγητη αύξηση των προς τούτο δικαστικών εξόδων της (αιτούσας) και ακολούθως, ιδιαίτερα σημαντική συμβατική ανισορροπία σε βάρος της (καταναλωτή) και υπέρ της καθ' ης (προμηθευτή), αφού η αιτούσα – οφειλέτιδά της είναι κάτοικος Ηρακλείου Κρήτης. Η άνω ρήτρα παρέκτασης λόγω συντρέχουσας αρμοδιότητας (Γ.Ο.Σ.) δεν πιθανολογήθηκε ότι έχει αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ των διαδίκων μερών, όπως απαιτείται κατά τις διατάξεις των άρθρων 42 και 43 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι δεν πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα είχε τη δυνατότητα να διαμορφώσει κατά τρόπο διαφορετικό το περιεχόμενο του ένδικου προδιατυπωμένου όρου. Κατά συνέπεια, η άνω ρήτρα παρέκτασης της αρμοδιότητας εν προκειμένω συνιστά Γ.Ο.Σ., καταχρηστικό και ακολούθως άκυρο, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 § 6 του Ν. 2251/1994 «περί προστασίας των καταναλωτών», σύμφωνα και με τα οριζόμενα στην παραπάνω νομική σκέψη και τούτο, διότι κατά τα ανωτέρω, με αυτήν δυσχεραίνεται η άσκηση των νόμιμων δικαιωμάτων της αιτούσας και η παράστασή της στα Δικαστήρια των Αθηνών, που είναι απομακρυσμένα από τον τόπο της κατοικίας της, καθώς και τον τόπο κατάρτισης της σύμβασης και εκπλήρωσης της παροχής (Ηράκλειο Κρήτης), ενώ αυξάνεται σημαντικά και αδικαιολόγητα το κόστος της

δικαστικής δαπάνης της αιτούσας - καταναλωτή, χωρίς τούτο να δικαιολογείται και να εξισορροπείται από αντίστοιχο εύλογο συμφέρον της προμηθεύτριας τράπεζας, δεδομένου ότι η τελευταία λειτουργεί υποκατάστημα στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου καταρτίστηκε η σύμβαση και όπου απασχολεί συνεργαζόμενους δικηγόρους και συστηματικά διεξάγει δίκες στα εκεί Δικαστήρια. Ακολούθως δημιουργείται, κατ' αντίθεση προς τις αρχές της καλής πίστης, σημαντική ανισορροπία σε βάρος της αιτούσας, δηλαδή μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών που απορρέουν από την ένδικη σύμβαση. Συνακόλουθα, ο όρος αυτός που περιλαμβάνεται στην επίδικη σύμβαση είναι άκυρος, αφού δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ των διαδίκων μερών, όπως απαιτείται κατά τις διατάξεις των άρθρων 42 και 43 ΚΠολΔ και δημιουργεί, κατ' αντίθεση προς τις αρχές της καλής πίστης, σημαντική ανισορροπία σε βάρος της αιτούσας, χωρίς να ανταποκρίνεται σε εύλογο συμφέρον της προμηθεύτριας τράπεζας. Λόγω της ακυρότητάς του, ο όρος αυτός δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τη θεμελίωση της κατά τόπο αρμοδιότητας του παρόντος Δικαστηρίου για την έκδοση της προσβαλλομένης διαταγής πληρωμής, ο Δικαστής του οποίου, συνεπώς, αναρμοδίως κατά τόπο εξέδωσε την εν λόγω διαταγή πληρωμής, πιθανολογούμενου ως βάσιμου και στην ουσία του σχετικού λόγου της ένδικης ανακοπής, μετά την ευδοκίμηση του οποίου παρέλκει η έρευνα των λοιπών λόγων της ανακοπής που αφορούν την ακυρότητα της προσβαλλόμενης διαταγής. Επίσης, πιθανολογείται ότι η εκτέλεση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής σε βάρος της αιτούσας θα προξενήσει σε αυτήν ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι είναι άνεργη και μετά τον αιφνίδιο θάνατο του συζύγου της, [REDACTED] υποστηρίζεται οικονομικά από τους γονείς της για να μπορέσει να επιβιώσει η ίδια και το ανήλικο τέκνο της, ηλικίας 13 ετών, ενώ το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο της είναι το ακίνητο στο Ηράκλειο Κρήτης που αποτελεί την οικογενειακή στέγη της ίδιας και του ανήλικου τέκνου της, η κατάσχεση του οποίου θα αποβεί για αυτήν ιδιαίτερα επαχθής.

6. Κατόπιν των ανωτέρω, εφόσον πιθανολογείται, αφενός μεν η ευδοκίμηση του άνω λόγου της από 27.01.2023 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως [REDACTED] ανακοπής ασκηθείσας ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, αφετέρου δε, η συνδρομή επικείμενου κινδύνου επέλευσης ανεπανόρθωτης βλάβης στην αιτούσα από την εκτέλεση της προσβαλλόμενης ως άνω διαταγής πληρωμής, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να ανασταλεί η εκτέλεση της υπ' αριθμ. 8780/2022 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της άνω ανακοπής. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης πρέπει, σύμφωνα με το βάσιμο αίτημά της, να επιβληθούν σε βάρος της αιτούσας (άρθρο 191 § 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 84 § 2 στοιχ. β' και γ' του Ν. 4194/2013), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.-

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση της υπ' αριθ. 8780/2022 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της από 27.01.2023 και με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως [REDACTED] ανακοπής ασκηθείσας ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου και υπό τον όρο συζήτησης αυτής κατά τη δικάσιμο της 15.10.2025 ή σε άλλη συντομότερη δικάσιμο.-

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της αιτούσας τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 6 Ιουνίου 2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Τ. Γιαννοπούλου

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ)

ΕΛΕΝΗ ΕΦΕΝΤΑΚΗ